

Quis enim, ait, in hoc operari potuit, nisi ille, qui quod hoc munus dedit, nisi Joannes Stephanus Bedam credidisse scriptum esse Græcum. Quod equidem apud Bedam, p-ritum certe linguarum, non reperio...

Verf. 12.) Memor fui operum Domini: quia memor ero ab initio operum tuorum.

Verf. 13.) Et meditabor in omnibus operibus tuis: & in adinventionibus tuis exercebor.

O Stendit de cœpisse quod non ante cognoscebat, cognoscere; sicque in factam dextra Dei mutationem deprehendisse; quoniam occurserant ipsius memorie antiqua illa priorum ætatum miracula...

Memor fui operum Domini. Hieronymus, recordator cogitationum Domini. loco futuri possit Interpres præteritum. Minor Treveum recitare ex Hieronymo...

Aquod hoc munus dedit, nisi Joannes Stephanus Bedam credidisse scriptum esse Græcum. Quod equidem apud Bedam, p-ritum certe linguarum, non reperio...

Memor fui operum Domini: quia memor ero ab initio operum tuorum.

Et meditabor in omnibus operibus tuis: & in adinventionibus tuis exercebor.

O Stendit de cœpisse quod non ante cognoscebat, cognoscere; sicque in factam dextra Dei mutationem deprehendisse; quoniam occurserant ipsius memorie antiqua illa priorum ætatum miracula...

Memor fui operum Domini. Hieronymus, recordator cogitationum Domini. loco futuri possit Interpres præteritum. Minor Treveum recitare ex Hieronymo...

fuertim, inquit Hugo, & Rieckellius, quæ decrevi memor esse omnium, quæ à principio mundi Patribus nostris impendi sunt. Opera mirabilia de Incarnatione cum aliis mytheris et annexis intelligere licet, ut Aygaanus facit, præteritum collatione facta cum mirabilibus antiquis in utraque lege operibus, quæ illis præfigurabantur...

Verf. 14.) Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster?

Verf. 15.) Tu es Deus qui facis mirabilia, Notam fecisti in populis virtutem tuam.

Hæc mediati sibi, ac memoranti sibi, seque hac in re diligerent exercere, idem, in operum admirabilem, ad inventionem Dei contemplatione, potissimum occurrere dicit, & hac in illis de deprehensum, omnium actionum ipsius rationem sanctitate plenum esse...

Ata esse, ut numeri vim omnem effugiant: vi vero ac magnitudine tanta, ut vel unicum modum esse in idoneum sit, propter quod nihil non libere sumat, ut illius voluntati obsequamur. Idcirco David noster adhortans populum ad gratias agendas DEO pro beneficiis, Comitemini, ait, o Domine, & vocat nomen ejus, notes facite in populis adinventiones ejus. Elais p hunc ipsum imitatus est alios provocandi modum. Ulficiter Deus in omnes adinventiones eorum, q, qui non cogitant quæ Domini sunt, quomodo placeant DEO r: sed scripsit amanter i, non factum in bono oculo, id est, liberali, ad inventionem magnam suam, c, f, d in oculo nequam, & parco adversus Deum, & proximum malignè committuntur, sollicitique sunt quomodo placeant sibi, ac mundo, ac obinabiles sunt in studiis suis u, sapientes, ut faciunt mala, bene autem facere nescientes, sed stulti, Deum non cognoscetes, sicut insipientes, & recordes x. Adinventiones Dei sunt in præceptis, & arce consilia, & omnis via disciplina, quam dicitur Christus advenisse y, non quali pervertendo, & proficendo, sed quia non aliunde accipit, hoc est, ab aliquo substantiæ distictio, quam Pater, qui dedit spiritum z, & ipse unum sit a. In mandatis Dei exercebatur David, & considerabat vias sanctas Dei b, de quibus, hic statim.

Verf. 14.) Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster?

Verf. 15.) Tu es Deus qui facis mirabilia, Notam fecisti in populis virtutem tuam.

Verf. 16.) Redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Jacob, & Joseph.

Hæc mediati sibi, ac memoranti sibi, seque hac in re diligerent exercere, idem, in operum admirabilem, ad inventionem Dei contemplatione, potissimum occurrere dicit, & hac in illis de deprehensum, omnium actionum ipsius rationem sanctitate plenum esse, ac omni prioris reprehensione vocare: potentia comparandum nulli genitum Deo esse, solum esse, quomnipotentia signa, & effecta edam mirabilia: solum, cujus innoverit plurimis lae populis cum maxima celeritate vit & excellentia ejusdem: præsertim verò quando Hebræum populum eorum veluti forti brachio, manuum potentia, qui auctore Jacob in duodecim Tribus, pro numero totidem filiorum ejus, distribuitur erat; & ab uno illorum Joseph Aegypti præsertim, in Aegyptum introducit, ac nutritus est, de Aegypto, ubi dura premebantur servitute, liberavit. Allogoria de Christo facta aperta est. Nam Deus est, sanctus & ceteris, quem mirificavit Deus d via est & virtus dicitur. Dei, brachium g: nec alius faceret signa, & opera patet, quæ faciebat, & quo modo faciebat. nisi Deus sit cum illo f: immo nisi filipemet Deus: utque modo cum Patre operatur h natura, gratia & gloria: oper, tas h, c, 17. Deff salutem i utriusque populi Judæi, & Gentilis, quos filii Jacob, & Joseph, designant. Deus, in sancto via tua, A Chalidee DEUS, ejus sancte, vel quem sancte vocat, a, qui, in hunc mundum, in sanctificato, Symmachus dicitur in sanctificatio. n. Aius, in sanctitate dicitur. Præter aliam sententiam, ut significet agendam rationem, consilium, intentionem, quo Deus utitur, sicut ones illius omnes, & operis sanctimoniam plena esse, & ipsam sanctimoniam illius gaves nobis, & dura aliquando videntur, ut ait Euthymius. Aius est, in sanctum pro loco sancto fundendo, quod & sanctificationem dicitur, vestigare, in hoc, scilicet, in Templo, aut celo dicitur via Dei esse, id est, magis ibi innotescere: quoniam responsa inde redduntur. Vel in celo, qui superat istum mundum, & captum habitatorum ipsius, quamvis in medio non, sicut visus modum aucte valde magnitudine ejusdem, u, observat Basilii n, multa super Dei beneficiis dicitur, docentque numero ad eo multos.

